

هغه يوه ورځ هم داسې ندي ويلي چې اې زما ربه! ماته د قيامت په ورځ زما گناهونه وبخښه

له عائشې رضي الله عنها څخه روايت دی چې وايي: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، ابْنُ جُدْعَانَ كَانَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ يَصِلُ الرَّحِمَ، وَيُطْعِمُ الْمَسْكِينِ، فَهَلْ ذَاكَ تَأْفَعُهُ؟ قَالَ: «لَا يَنْفَعُهُ، إِنَّهُ لَمْ يَفْعَلْ يَوْمًا: رَبِّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ». «ما وويل: اې د الله رسوله، ابن جدعان به په جاهليت کې خپلوي (صله رحمي) پالنه او مسکينانو ته به يې ډوډۍ ورکوله، نو آيا دا - کارونه - ورته گټه رسوي؟ هغه وفرمايل: « گټه ورته نه رسوي، هغه يوه ورځ هم داسې ندي ويلي چې اې زما ربه! ماته د قيامت په ورځ زما گناهونه وبخښه.

[صحيح] [مسلم روايت کړی دی]

رسول الله صلى الله عليه وسلم د عبدالله بن جدعان په اړه چې له اسلام څخه مخکې د قريشو له مشرانو څخه و، وفرمايل: د هغه له نیکو اعمالو څخه دا دي چې خپلوانو سره خپلولي پالي، له هغوی سره نيکي کوي، مسکينانو ته خواړه ورکوي او داسې نور نیک کارونه کوي چې اسلام يې په تر سره کولو ټينگار کړی دی، نو په الله تعالى باندې د هغه د کفر له امله ورته دا کارونه په آخرت کې هيڅ گټه نه رسوي، ځکه هغه يوه ورځ هم ندي ويلي چې: ربه، د قيامت په ورځ زما گناه راوبخښه.

<https://sunnah.global/hadeeth/ps/show/65009>

